

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 24 de Novembre de 1928.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR. 2. SEGON.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Tot passant

Es una cosa estranya el que passa amb la ideologia de les persones, amb el temperament de les multituds.

A Palamós no fa pas molts anys que el gust a la música hi era força viu; eren molts els qui n'eren devots, que hi entenien i en discutien a cada moment.

Si no hagués estat així a ben segur que no s'hauria fundat i sostingut tant temps el cor El Progrés, i més tard l'Orfeó Ocellada, cristallitzant després amb l'Associació de Música.

Al principi, en fundar-se l'Associació, amb l'escalf de les coses noves quasi tothom s'hi va adherir; i si bé calia descomptar-ne un tant per cent que hi eren entrats per compromís o per curiositat, era d'esperar que ben garbellat a la fi resultaria i quedaria solidificat en un nucli respectable i forsa nombrós d'aimants de la música.

Sembla però que els gustos hagin canviat. Ja no's pensa més que en dues coses, o tres a tot estirar; que són les que acaparen la ideologia de les multituds tant ací com a fora, amb lleugeres variants.

Una prova manifesta d'aixó és el que passà amb el concert últimament donat per l'Associació de Música.

Un Quartet excel·lent, compost d'artistes de fama mundial ben merescuda; un programa escollit, i al concert no hi concorregué quasi ningú.

La cosa més incomprensible és que, ni per egoïsme, els socis hi anaren; tota vegada que ja tenien pagat el concert tant si hi van com no hi van.

Cal haver canviat molt el gust de les persones per resultar un fet així.

Ll.

TARDOR A L'ALTA MUNTANYA

Aquest sigue de tristesa que molts troben a la Tardor, aquest sigue de melangia i enyorança, que es nota a la plana pel desflorament de la bellesa amb que la primavera i l'estiu l'enjoïaren, d'uns colors transparents o abigarrats, sensuals o místics, no es troba a l'alta muntanya.

La plana, a l'arribar el bon temps, i amb una elegància gentilment femenina, comença a guarnir-se de verts suaus i avellutats i de flors i coloraines; els ocells creuen els seus aires, en els obacs, les fontetes, coquetones, deixen sentir el seu murmuri finet; la mar és plana i llisa, només el llebeig li dóna bellugeig, però compensa el traspals amb uns blaus deliciosos; és bonic de debó, però d'una bellesa afeminada, de miniatura, que a l'arribar els primers freds i les primeres rufocades de la Tardor no pot resistir l'empena, i llavors de dia en dia va entristint-se més tot. Comencen els ocells a emigrar a països més càlids, als arbres els hi groguejen les fulles que cauen per terra i el vent, rodolant, fa obstruir-les-hi les fonts dels obacs; la tramuntana fa sentir a la mar, amb les seves rixades, un calfred de pressentiment dels dies de temperi de l'hivern. . . .

Tota aquella bellesa amb que s'havia enjoïat la Na-

tura va empal·lidint i agafant un color que sembla el d'un anèmic que va morint-se de fret i manca d'aire pur i de sol calent. . .

L'alta muntanya, al revés de la plana, d'una bellesa aspra i ferrenya, d'una augustesa imponent, no sent la tristesa de les oscil·lacions de temperatura. Es massa grandiosa per esdevenir trista per l'arribada de la Tardor. Ella no s'ha posat cap vestit vaporós i transparent per a dissimular les arestes retallades de les seves muntanyes, a l'arribada del bon temps, —com la terra baixa—, s'ha limitat només, a encatificar amb el vert gras de l'herba, les seves valls quan han sigut lliures de les congestes de l'hivern; els seus arbres han conservat el mateix fullam ver-negre que a l'hivern s'ompla de neu i caramulls de glaç, els ocellets de la plana no hi arriben i només l'áliga, a vegades, hi planeja amb el seu vol magestuós i de poderiu.

Per aixó, com que als cims, tot és permanent, la Natura no sent cap daltabaix a l'arribar la Tardor. Els remats que durant l'estiu han pasturat en les seves valls, a l'arribar aquest temps baixen a la plana i la muntanya queda sola amb el seu silenci imponent; només es veu a vegades al damunt d'una carena la silueta d'una colla de rodamons. Les primeres neus comencen a caure, el vent comença a bufar acanalat per les collades, els núvols, tan aviat són a un costat de cel com a l'altre, uns cops s'encastellen i s'ennegreixen i altres s'escampen com flocs de cotó fluix. Es pressent una mena de moviment a l'aire, a pertot, una cosa estranya, és l'arribada de la Tardor, però aquest canvi o moviment que es troba no és cap a la mort, ans bé cap a la vida. Aquest tragí en el cel, en el vent, la primera neu que ha caigut, és que l'altra muntanya és desvetlla de l'ensopiment de l'estiu i tots els elements que la componen es comencen a preparar per la gran batalla de l'hivern.

Un dia d'aquesta Tardor, em trobava al Pirineu; quan vàrem arribar a la collada de Nou Creus, la claror de la tarda es barrejava amb la del crepuscle. Tots els elements de la Natura semblava que fessin una mica de descans en els preparatius per rebre l'hivern.

El cel es trobava sense núvols i el sol que s'amagava darrera el Puigmal, ho tenia tot d'una capa d'or vell. La collada de Nou Creus, com la de Carrançá, els cims de Coma de Vaca, el pic de Bastiments, el Tirapits i el coll de la Marrana, havien rebut el primer bes de la neu.

Aquells pics alts i imposants, patinats de blanc amb les fondalades de les valls ombrejades de crepuscle i amb els cims enrogits d'or líquid, eren més imposants que de costum.

I la nit a la vall de Nuria, la vall de la soletat, una

nit freda i estel·lada, amb una lluna blanca d'una claror lletosa que feia les ombres blavoses, una nit de quietud, de repós, una nit transparent en la que ressonaven les petjades, no era una nit de bellesa trista com les nits tardorals de la plana, era una nit de bellesa i silenci feréstecs, pletòrics de vida.

F. JUANALS I DAGAS

Apartant l'obstacle

La setmana passada amb el títol de «Sobre una crítica» aparegué un article en aquestes columnes, firmat per un tal Sr. P.

En primer terme, li dono a vosté moltes mercés, per haver-me descobert una certa ignorància en matèria de «films», de la qual no m'havia donat compte.

Per lo exposat en el seu article, es dedueix que vosté posseeix un cert excepcional esperit psicològic, del que jo, pobret, en soc falt.

Vosté amb la seva sagacitat i «clarividència», ha acertat a descobrir algunes fases en la cinta «Beau Geste», que havien escapat a la meua pobra percepció

Vosté amb mires al bé comú, ha cregut necessari apartar l'obstacle que constituïa un crític més o menys interessat, que s'oposava a l'explanament de la veritat, que li convenia permaneixés oculta.

Es a dir, Sr. P., que vosté talent puclar, dotat de la virtut de veure palles als ulls dels altres, també és dels qui confónen la gimnàsia amb la maguèsia, o sia, l'argument d'una pel·lícula, amb l'intensitat dramàtica de la mateixa.

Que n'hi apendria de coses noves al seu costat!

Estranyo moltíssim que vosté, com «amateur» cinematogràfic, no estigui soscrit a la revista «El Cine», el qual la setmana passada, trata «in extenso» d'aquest mateix punt, puix del contrari, no s'hauria atrevit a «ficar la pata».

CINEASTA

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

Elogi a una beutat

A la senyoreta V. S.

Si ens preguntessin per qué entre totes les damiselles que han desfilat per aquestes planes no hi ha figurat la que avui mou la nostra ploma no sabríem pas donar una raó; a ésser sincers, no podríem pas dir que ens hagués passat desapercebuda la seva bellesa i malgrat d'aixó ella no fou elogiada encara, no sabem ben bé perquè.

Es per aixó que entenem fora una injustícia no posar de relleu els mèrits de una tan gentil damisella i disposats a esmenar aquesta negligència nostra començarem dient que és alta i prima i per tant emplena el nostre ideal de la bellesa femenina; és eleganteta i quan balla ho fa sempre sonriuent, amb un somriure, però, que hom podria creure mofeta (no ens ho prengui en retret) i que és natural malgrat de les apariències.

Va de companya amb la nostra elogiada de la setmana passada i formen una parella gentil que es fa a mirar dels joves que es daleixen per obsequiar-les.

JOAN M. HISPEIRU

NOTA IMPORTANT

Per tal de que mai la nostra actuació pogués ésser atribuïda a fins interessats hem vingut donant cabuda en aquestes planes a tot criteri, a tota idea ádhuc a les que personalment no compartíem, donant aixís una prova d'imparcialitat que no dubtem pugui ésser posada en dubte per ningú. Aquesta nostra tolerància i esperit liberal ha donat lloc a incidents enutjosos que estem disposats a evitar en lo successiu i és per aixó que quan algú es senti molestat per quiscun dels nostres escrits i envii una rectificació raonada atenant-se a les disposicions vigents no tindrem inconvenient a donar-li hospitalitat en aquestes columnes, però mai ens prestarem, com fins ara hem fet massa cándidament, a desfogar excessos de susceptibilitat de persones que tal vegada es creuen infal·libles i no admetin les observacions o censures que hom pugui fer de llurs crítiques.

Una crítica de «Beau Geste» una réplica raonada, concisa i punyent tal vegada, i nova réplica sense solta ni volta que no serveix per altra cosa que per posar de relleu l'excés d'amor propi de l'autor i un es-

perit de suficiència que nosaltres estem molt lluny de compartir.

Que hom critiqui si ho creu convenient, però que vulgui admetre que se li discuteixi la justícia de les seves opinions, de no ésser aixís serà millor que hom es guardi les opinions per exposar-les en família.

Donem, doncs, l'assumpte per clos, repetint el nostre propòsit de no publicar res que no s'adapti estrictament al tema inicial de tota discussió.

Monografia històrica

de la

Vila de Palamós

i encontorns

per

Mossén Félix Paradedá i Robert

IV

CARTA POBLA

«També que les mercaderies subjectes a leuda i perteneixen al senyor Rei no hagin de pagar durant l'expressat temps en cap lloc del domini del Rei, exceptuant el dret dels feudes o parceries que en les mateixes leudes s'acostuma a percebre; sobre lo que res entén canviar el senyor Rei.»

Aquest document fou expedit en los calendes de desembre de 1279, amb la firma, al semblar autògrafa, del atorgant, essent testimonis Arnald de Bruguera, batlle de Palamors; Berenguer Pedrer, habitant del mateix; Raimond Carbonell, de Girona; i Guillem Marqués, de Quart, i signat per Raimond d'Osca, que l'escrigué per mandat de Ramón de Toyano, notari públic de Girona.

Privilegi que fou aprovat i confirmat per altre concedit per Jaume II, el qual es conserva en l'arxiu municipal de la vila, i que, traduït del llatí, és del tenor següent:

«Sápiguen tots que essent propi de la regia Majestat dotar a llurs súbdits amb beneficis i privilegis, per lo qual Nos Jaume, per la gracia de Déu rei d'Aragó, Sicília, Mallorca i Valencia i Comte de Barcelona, atenguent a que el senyor rei Pere, de bona memoria, pare nostre, feu el poble de Palamors i atorgá privilegis i també cert instrument de concessió fet per Astrugo Ravaya, jutje de Girona, en altre temps batlle del senyor Rei, pare nostre, per Nos i els nostres successors, alabem, aprobem i confirmem a vosaltres dits pobladors de Palamors presents i futurs, totes les

franqueses concedides a vosaltres pel dit senyor Rei, i també pel dit Astrugo Ravaya en nom del mateix Rei, com en els referits privilegis o instruments consta amplament i com dels mateixos haveu usat fins ara.

Manant a tots els nostres oficials presents i futurs que respectin i facin respectar aquesta aprovació i confirmació i no contravinguin ni permetin que sigui contravinguda per cap raó. Donat a Barcelona a 4 d'Octubre de 1293. Senyal de Jaume, per la gracia de Déu rei d'Aragó, Sicília, Mallorca i Valencia i Comte de Barcelona. Són testimonis Arnald de Corsá; Bernard, bisbe de Barcelona; G. Galceran, Joan Martí de Lina. Senyal de Pere Lupert, escribent secretari del dit senyor Rei, que per mandat del mateix feu escriure aixó i ho tancá el dia i any calendat». (1)

(1) Revista de Girona, perteneixent a l'any 1882, en la seva pàgina 144.

FUTBOLERES

Campionat provincial

SISENA JORNADA

Olot F. C.	—	U. D. Girona	1-6
U. S. Figueres	—	U. S. Bisbalenca	2-0
Ceida	—	A. S. D. Girona	1-4
Palamós S. C.	=	F. C. L'Escala	3-0

IMPRESSIO

De cara a la puntuació cada nova jornada complica i fa més interessant aquest Campionat.

Seguint la seva ascensió vers el títol la U. D. Girona aconsegueix una sorollosa victòria en el propi terreny de joc olotí. Els propietaris del camp no pogueren arrencar-se amb tots els titulars.

El Palamós, quines actuacions són ben irregulars, bat netament als escalencs, posant-se altra volta al segon lloc de la classificació general.

El Figueres incomplet, bat de justesa al conglomerat de La Bisbal. Heus ací com el benémerit senyor Xat ja posseeix tema per engrescar-se amb la dissort que persegueix al club dels seus amors.

L'esplèndida victòria de l'Ateneu assenyala el total esfontrament del Ceida. Es el resultat sorpresa de la jornada.

Palamós S. C 3

F. C. l'Escala 0

Enguany l'onze escalenc es presentava anriolat d'una certa renomada degut, principalment, a la seva brillant actuació en el campionat. La seva visita havia despertat molta expectació per quin motiu el terreny de joc local es veié animadíssim.

A jutjar pel partit d'ahir l'onze forá no és pas el que es deia. Molta empenta, coratge, ganes bojès de vencer i no gaire res més. Tècnicament és inferior al Palamós.

La millor ratlla de l'equip és la mitja i d'ella el més sobressortint Poc, timó i ànima de l'onze. Saló i l'ala esquerra de l'atac varen estar a altura ben envejable.

El Palamós va jugar més i millor que el seu contrincant, excepció feta del primer quart de la segona part en el qual els forans dominaren completament.

Començà l'encontre amb un gran atac palamosí que no va traduir-se en gol per miracle. Quan portaven quinze minuts de joc l'Escala va lograr treure's del damunt el domini local. El joc anà anivellant-se però mentre els escalencs no donaven impressió de perill, les arrencades groc-blaves ens feien preveure l'imminència del gol. No varen lograr-lo, però, fins que ja s'acabava la primera part. En fou autor Aliu d'un centre ras que va entrar tot sol a la porta davant l'estranyesa general.

El primer quart de la segona part fou de domini escalenc. Després els locals s'empraren a fons aconseguint consolidar la victòria amb dos nous gols. Primer marca Rosalench d'una bella rasa i després Ribera, temerariament, remata amb el cap a porta en el precís moment que Burcet intentava allunyar la bala. Sortosament, però, la lesió no fou el que podia ésser i si bé Ribera fou retirat del camp pels curadors locals, vers l'acabament reaparegué de nou.

Rosalench i Ribera foren els mes encertats per part dels locals. Varen treballar amb ganes i els acompanyá l'encert. Els demés varen col·laborar amb discreció. El més fluix Sunyé.

L'àrbitre col·legiat senyor Gispert va tenir una actuació molt desgraciada. Pecá de manca d'energia i de miopia en els ofsides. No va seguir el joc de prop i aixó va portar-li una gran indecisió en els seus falls.

Com eren formats els equips:

«F. C. l'Escala»:— Pasqual, Burcet, Vilanova, Botella, Poc, Palahí, Vilabré, Saló, Colomeda, Calloll, Carreres.

«Palamós S. C.»:— Porro, Forné, Gai, Gou, Company, Ventura, Aliu, Ribera, Rosalench, Sunyé, Avellí

CLUBS	J.	G.	P.	E.	GF.	GC.	P
U. D. Girona	6	6	0	0	26	3	12
Palamós S. C.	5	4	1	0	11	4	8
F. C. L'Escala	6	3	2	1	11	13	7
U. S. Figueres	6	3	3	0	11	9	6
Ceida	5	0	4	1	5	15	1
A. S. D. Girona	6	3	2	1	12	14	7
Olot F. C.	6	1	4	1	6	17	3
U. S. Bisbalenca	6	1	5	0	4	11	2

Manca consignar el partit Ceida - Palamós que fou suspès quan encara mancaven quaranta minuts.

PARTITS PER DEMA

U. S. Bisbalenca — Ceida; U. D. Girona—Palamós S. C.—F. C. La Escala, —Olot F. C. i A. S. D. Girona—U. S. Figueres

KEEPER

Noticiari

Els minyons de la lleva d'enguany corresponents a la primera concentració han estat destinats a cos. Entre els palamosins cal esmentar En Francesc Cama i en Dimes Ros, ambdós han estat destinats a servir a Africa.

Que la seva estada en terres del Marroc s'els faci lo més curta possible.

Hens iuformen que pròximament l'oficina de la Càmera de Comerç, Industria i Navegació es traslladarà a la plassa Vilson.

El diumenge passat al matí tingué lloc en el Teatre Carmen una conferència a càrrec d'alguns elements dels qu'han de col·laborar en el nou futur diari català «El Matí».

Hi assistí poca concurrència.

El dimecres passat en el Económic Cine es projectà la tercera jornada de «El Fantasma del Louvre».

El dijous en el Casino «El Port» es començà la temporada de ball amb la celebrada orquestrina «Palamós» amb nombrosa concurrència.

Sembla que el dijous vinent hi ha el propòsit de fer-ne també al Centre R. Federal.

Ahir en el Teatre Carmen es donà una representació d'homenatge a Ignasi Iglesias, posant-se en escena la famosa obra «Els Vells» quin principal paper anà a càrrec del genial Enric Borrás.

Abans de començar, el literat Enric Lluelles, feu un parlament sobre l'obra i la personalitat del poeta del poble, essent escoltat amb respectuós silenci i aplaudit insistentment en acabar per la nombrosíssima concurrència que emplenava el teatre.

Com de costum el diumenge passat hi hagué ball al Casino El Port resultant afavorits amb els regals la senyoreta Marina Gafarot i el jove Rogeli Rotllan.

«Saba Nova» el valent setmanari rubinenc ha représ la seva publicació després de cumplida la suspensió d'un mes que li fou imposada per l'autoritat governativa.

No cal dir com ens plau de poder llegir de bell nou l'interessant confrare.

Tintoreria "LOS MIL COLORES"

ANTONI GÜELL

Tenyits i rentats de tota classe de trajos i vestits i els seus similars.

Dols i altres serveis a les sis hores.

DESPATXOS:

Sabateries Vells, 8 i Projeés 31 — GIRONA

Passeig Castellar, 9 — PALAMÓS

TALLERS: Pedret, 7 — GIRONA

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei acurat - Lloc de reunió dels aimants dels sports

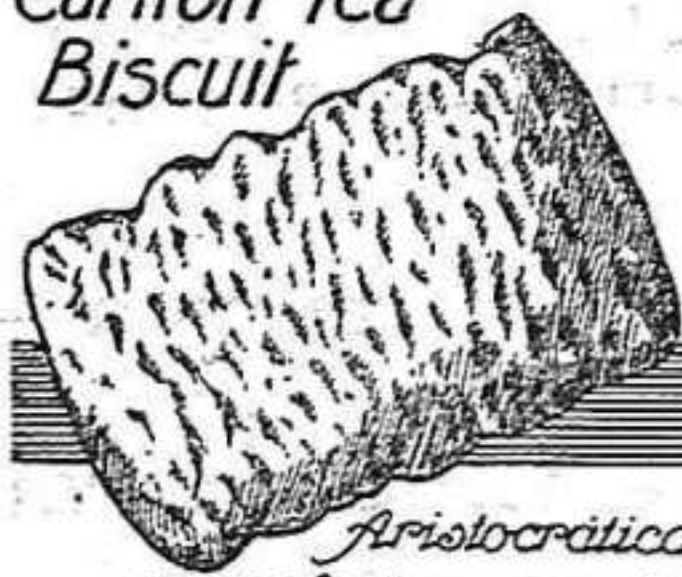
*Delicado
obsequio...*

es...
MARIA ARTIACH
*la exquisita galleta, dulce y sabrosa
amiga de paladares refinados.*

Desayuno ideal, postre exquisito,
complemento indispensable de
una buena comida, la auténtica
MARIA ARTIACH
la galleta por excelencia, está en
todas las mesas, a todas horas.

*Carlton Tea
Biscuit*

*Aristocrática
y excelente para el té*

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

MARIA

Artiach

MARIA ARTIACH